

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1958-1959.

16 APRIL 1959.

WETSONTWERP

tot wijziging van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, gewijzigd bij de wet van 14 juli 1951

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE ARBEID EN DE SOCIALE VOORZORG (1), UITGEBRACHT
DOOR DE HEER D'HAESELEER.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN.

Het onderhavige wetsontwerp werd door uw Commissie tijdens verscheidene vergaderingen ter sprake gebracht en onderzocht en uiteindelijk, met de instemming van de Regering, eenparig verworpen.

Hierna volgt een uiteenzetting van de verschillende gezichtspunten die zowel van Regeringszijde als door de leden van uw Commissie van Arbeid en Sociale Voorzorg tijdens de bespreking werden naar voren gebracht.

Een afgevaardigde van de Minister licht het wetsontwerp toe dat tot doel heeft de toestand van de Hulpkas voor werkloosheidsuitkeringen te normaliseren en wel in die zin, dat een vast personeelskader zou worden aangesteld met een vast jaarlijks budget. Verder wordt in het ontwerp bepaald dat de Hulpkas een openbare instelling met rechts-persoonlijkheid zou worden.

(1) Samenstelling van de Commissie:

Voorzitter: de heer Martel.

A. — Vaste leden: de heren Bertrand, Debucquoy, De Paep, Mevr. De Riemaeker-Legot, de heren Duvivier, Kofferschläger, Olislaeger, Peeters (Lode), Pêtre, Posson, Van den Daele, Verhamme. — Deconinck, Dedoyard, De Keuleneir, Deruelles, Mevr. Fontaine-Borquet, de heren Hicquet, Major, Namèche, Van Acker (A.). — D'haeseleer, Van Glabbeke.

B. — Plaatsvervangers: de heren Delhache, Eneman, Lavens, Verbaanderd, Willot, Wirix. — Brouhon, Castel, Mevr. Copée-Gerbinet, de heren Demets, Leburton. — Martens.

Zie:

9 (B. Z. 1958):

— N° 1: Ontwerp door de Senaat overgezonden.

Chambre des Représentants

SESSION 1958-1959.

16 AVRIL 1959.

PROJET DE LOI

modifiant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs modifié par la loi du 14 juillet 1951.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION DU TRAVAIL ET DE LA PREVOYANCE SOCIALE (1)
PAR M. D'HAESELEER.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission a consacré plusieurs séances à l'examen du présent projet qui fut rejeté finalement à l'unanimité, avec l'accord du Gouvernement.

Ci-après sont exposés les différents points de vue tant du Gouvernement que des membres de la Commission du Travail et de la Prévoyance Sociale.

Un délégué du Ministre donne un exposé du projet de loi, qui tend à normaliser la situation de la Caisse auxiliaire de paiement des allocations de chômage par la création d'un cadre permanent du personnel ainsi que d'un budget annuel fixe. Le projet stipule en outre que la Caisse auxiliaire sera un établissement public, doté de la personnalité civile.

(1) Composition de la Commission:

Président: M. Martel.

A. — Membres titulaires: MM. Bertrand, Debucquoy, De Paep, Mme De Riemaeker-Legot, MM. Duvivier, Kofferschläger, Olislaeger, Peeters (Lode), Pêtre, Posson, Van den Daele, Verhamme. — Deconinck, Dedoyard, De Keuleneir, Deruelles, Mme Fontaine-Borquet, MM. Hicquet, Major, Namèche, Van Acker (A.). — D'haeseleer, Van Glabbeke.

B. — Membres suppléants: MM. Delhache, Eneman, Lavens, Verbaanderd, Willot, Wirix. — Brouhon, Castel, Mme Copée-Gerbinet, MM. Demets, Leburton. — Martens.

Voir:

9 (S. E. 1958):

— N° 1: Projet transmis par le Sénat.

Een eerste spreker rechtvaardigt het bestaan van de Hulpkas als volgt: wij kennen in ons land de verplichte aansluiting bij de Vakbonden niet. Bijgevolg moet er voor gezorgd worden dat ook zij die niet bij een vakvereniging zijn aangesloten, op behoorlijke wijze de werkloosheidsvergoedingen uitgekeerd krijgen.

Welnu op dit ogenblik kampen de diensten van deze Hulpkas met grote moeilijkheden door tekort aan personeel, vooral in de streken waar grote werkloosheid heerst, zoals bv. in het Kempisch kolenbekken.

Volgens spreker werd en wordt tijdens bepaalde maanden in die mijnen maar 10 dagen gewerkt. Er zijn dan ook mijnwerkers — vooral vreemdelingen — die niet bij een vakvereniging zijn aangesloten en die, sinds 1 november 1958, nog geen enkele dag werkloosheidsvergoeding hebben ontvangen. Die mijnwerkers zijn zonder inkomen en men ziet zich derhalve voor een zeer ernstige toestand geplaatst.

De Staat heeft tot plicht er voor te zorgen dat de Hulpkas voor werkloosheidsuitkeringen, die een door zijn zorgen ingericht en functionnerend organisme is, haar taak op normale en degelijke wijze kan volbrengen.

Een ander lid maant tot voorzichtigheid aan bij de behandeling van dit ontwerp.

Volgens spreker zal een opvoeren van het personeels-effectief van de Hulpkas tot grotere uitgaven leiden. Bovendien moet men vermijden dat de Hulpkas een onbillijke concurrentie zou aandoen aan de uitbetalingsorganismen moet gedaan worden om de door het eerste lid aangeklaagde toestand te verhelpen.

Een andere commissaris is het ermede eens dat iets moet gedaan worden om de door het eerste lid aangeklaagde toestand te verhelpen.

Hij maant evenwel op zijn beurt tot voorzichtigheid aan om, in hoofde van de Hulpkas, geen onevenwichtigheid te scheppen ten nadele van de uitbetalingsorganismen van de Vakbonden. Hij heeft inderdaad vastgesteld dat de Hulpkas veel breder is om de personen, die zich tot haar wenden, als werklozen te erkennen. Dit bleek vooral het geval te zijn 3 à 4 jaar geleden toen de werkloosheid bv. te Brussel en omgeving zeer aanzienlijk terugliep. Toen kwam men tot de vaststelling dat het aantal vrouwen, die vanwege de Hulpkas werkloosheidsvergoedingen ontvingen, hoger lag dan het aantal vrouwen die vanwege de betalingsorganismen van de Vakverenigingen samen, werkloosheidsvergoedingen genoten.

Volgens spreker moet men er dan ook op letten dat geen misbruiken bestendigd worden.

Een ander lid deelt de mening van de eerste commissaris en dringt er op aan dat de Hulpkas in de mogelijkheid zou gesteld worden haar betalingen normaal te verrichten. In sommige kantoren zijn maar 5 of 6 bedienden werkzaam, dan wanneer er werk is voor 15 of 20 bedienden. Aldus zijn er in zijn arrondissement arbeiders, die vorig jaar maar 65 à 70 dagen gewerkt hebben, maar die sinds mei 1958 op de uitkering van hun werkloosheidsvergoeding wachten en intussen aangewezen zijn op voorschotten van de Commissie van openbare onderstand.

Men moet aan de Hulpkas geen voorrechten toekennen ten overstaan van de Vakverenigingen, maar degenen die op haar zijn aangewezen moeten, billijkheidshalve, toch op een voet van gelijkheid behandeld worden.

Een lid meent dat die betreurenswaardige toestand niet zozeer verband houdt met de organisatie en het personeels-effectief van de Hulpkas, dan wel met het feit dat vele dossiers, ingevolge de onervarenheid van sommige personeelsleden, onvolledig zijn. Het is voldoende dat één bepaald gegeven ontbreekt om een dossier gedurende maanden te blokkeren.

Un premier orateur justifie l'existence de la Caisse auxiliaire par l'absence, dans notre pays, de l'affiliation obligatoire aux syndicats. Il convient, dès lors, de veiller à ce que ceux qui ne sont pas affiliés à un syndicat puissent également bénéficier des allocations de chômage.

Or, en ce moment, par suite du manque de personnel, les services de cette Caisse auxiliaire rencontrent de grandes difficultés, principalement dans les régions à chômage intense, par exemple dans le bassin de la Campine.

D'après l'orateur, il est des mois où, dans ces mines, on n'a travaillé et on ne travaille que pendant dix jours. De ce fait, des mineurs — surtout étrangers — qui ne sont affiliés à aucun syndicat, n'ont, depuis le 1er novembre 1958, pas touché l'allocation de chômage. Ces mineurs étant sans ressources, l'on se trouve en présence d'un très sérieux problème.

L'Etat se doit de veiller à ce que la Caisse auxiliaire de paiement des allocations de chômage, organisme créé et fonctionnant à son intervention, puisse accomplir sa tâche d'une manière normale et convenable.

D'après un autre commissaire l'examen du projet de loi en question exige de la circonspection.

L'orateur estime que l'accroissement de l'effectif du personnel de la Caisse auxiliaire entraînera des dépenses plus considérables. Il convient d'éviter en outre que la Caisse auxiliaire puisse concurrencer, de façon déloyale, les organismes payeurs des syndicats, et que ceux-ci soient lésés de la sorte.

Un autre commissaire admet qu'il y a lieu de remédier à la situation dénoncée par l'orateur précédent.

A son tour, il invite cependant à la prudence afin de ne pas créer en faveur de la Caisse auxiliaire un déséquilibre, au détriment des organismes payeurs des syndicats. Il a en effet constaté que la Caisse auxiliaire se montrait moins stricte pour l'admission, en qualité de chômeurs, des personnes s'adressant à elle. Cela fut surtout le cas il y a 3 ou 4 ans, lorsque, par exemple, le chômage était fortement en régression à Bruxelles et dans la périphérie. On a pu constater alors que le nombre de femmes recevant des allocations de chômage de la Caisse auxiliaire était supérieur au nombre de celles bénéficiant d'allocations de chômage à l'intervention de l'ensemble des organismes payeurs des syndicats.

D'après l'orateur, il convient dès lors de veiller à ce que des abus ne s'éternisent pas.

Un autre membre partage l'opinion du premier commissaire et insiste pour que la Caisse auxiliaire soit mise en mesure d'effectuer normalement ses paiements. Certains bureaux ne comptent que 5 ou 6 employés, alors qu'il en faudrait 15 ou 20. Ainsi, il y a dans son arrondissement des travailleurs qui n'ont travaillé, l'année dernière, que 65 à 70 jours, et qui attendent la liquidation de leurs allocations de chômage depuis le mois de mai 1958 et qui en attendant, doivent recourir aux avances de la Commission d'Assistance publique.

Il ne convient pas de privilégier la Caisse auxiliaire au détriment des syndicats. Ceux qui ont recours à elle doivent toutefois pour des motifs d'équité, pouvoir être traités sur un pied d'égalité.

Un membre estime que cette situation regrettable ne résulte pas tant de l'organisation ni de l'effectif du personnel de la Caisse auxiliaire, mais du fait que de nombreux dossiers sont incomplets par suite de l'inexpérience de certains membres dudit personnel. Il suffit qu'un élément déterminé fasse défaut pour bloquer un dossier durant des mois.

Een ander lid is eveneens beducht voor een benadeling van de betalingsorganismen der vakverenigingen en wel om de volgende redenen :

1° De bedoelde betalingsorganismen ontvangen een vergoeding per behandeld geval. Deze vergoeding is niet zeer aanzienlijk en de mogelijkheid van die organismen, wat de aanwerving van personeel betreft, zijn dus beperkt.

Wanneer nu de Regering het personeelseffectief van de Hulpkas uitbreidt, dreigen de betalingsorganismen van de vakverenigingen ten haren opzichte achteruitgesteld te worden.

2° De betalingsorganismen van de vakverenigingen zijn aansprakelijk voor de terugbetaling van de ten onrechte uitgekeerde sommen, terwijl de door de Hulpkas ten onrechte uitbetaalde vergoedingen ten laste komen van de Staat. Vandaar een gemis van verantwoordelijkheidszin bij het personeel van de bedoelde kas.

3° De verzekeringsorganismen van de vakverenigingen hebben er belang bij de werkloze arbeiders goed en snel te dienen, omdat zij anders gevaar lopen hun aangeslotenen te verliezen.

Anderzijds is het cliënteel van de Hulpkas voor een groot deel samengesteld uit personen die zich in de vakbeweging niet thuisvoelen en die elders niet terecht kunnen. Het is dus een vast cliënteel.

Voorts heeft het personeel zelf van de Hulpkas een vaste betrekking, daar hun wedde betaald wordt door de Staat.

De vertegenwoordiger van de Minister doet opmerken dat de Hulpkas nu eenmaal bestaat en dat de huidige onhoudbare toestand moet geregeld worden. Overigens zou het onjuist zijn te beweren dat die Hulpkas over een vast personeelskader beschikt. Het personeel is tijdelijk en het effectief schommelt volgens de behoeften van het ogenblik.

Een commissaris meent, zoals tal van vorige sprekers, dat het bespoedigen van de uitbetalingen door de Hulpkas o.m. door de verhoging van het effectief van het personeel, regelrecht leidt naar de verzwakking van de verzekeringsorganismen en naar een Nationale Dienst voor de uitkering van de werkloosheidsvergoedingen.

Hij kant zich daartegen en stipt bovendien aan dat de sociale zekerheid in ons land er steeds is op gericht geweest de vooruitzienden te bevoordelen.

Wie heeft de arbeidersklasse de sociale zekerheid geschonken, vraagt spreker ? De gesyndiceerden die een offer gebracht hebben door het betalen van hun bijdrage; het personeel van de Vakbonden dat zich ook opoffert om de arbeiders sociaal dienstbetoon te verlenen.

De verzekeringsorganismen bewijzen daarenboven dienst aan de gemeenschap: hun prestaties worden slechts onvolledig vergoed en zij stellen goedkoop hun lokalen ter beschikking.

Men moet voorzichtig zijn alvorens de door het ontwerp voorgestelde weg op te gaan: de verzekeringsorganismen zouden hogere vergoedingen kunnen vragen, hetzelfde systeem zou kunnen uitbreiding nemen o.m. op het gebied van de ziekteverzekering.

Ten slotte is de voorgestelde regeling onbillijk voor de gesyndiceerden, die terecht, in ruil voor de betaling van hun bijdrage, bepaalde voordelen mogen verwachten.

Een volgende spreker is eveneens van oordeel dat aan de huidige toestand in de Hulpkas, uit het oogpunt van de achterstand der uitbetalingen, een einde moet komen. De diensten van de Hulpkas werken doorgaans zeer slecht, zodat de belanghebbenden, na maandenlang wachten, zich in vele gevallen toch tot de Vakverenigingen moeten wenden.

Un autre membre craint également que soient lésés les organismes payeurs des syndicats, et cela pour les motifs suivants :

1° Ces organismes payeurs reçoivent une indemnité pour chaque cas traité. Cette indemnité n'est pas très importante et les possibilités desdits organismes, quant au recrutement de personnel, sont donc limitées.

Or, si le Gouvernement augmente les effectifs du personnel de la Caisse auxiliaire, les organismes payeurs des syndicats risquent d'être placés vis-à-vis d'elle dans un état d'infériorité.

2° Les Organismes payeurs des syndicats sont responsables du remboursement des sommes indûment liquidées, tandis que les allocations indûment payées par la Caisse auxiliaire tombent à charge de l'Etat. D'où un manque de sentiment de responsabilité chez le personnel de ladite caisse.

3° Les organismes payeurs des syndicats ont tout intérêt à servir bien et rapidement les chômeurs afin de ne pas courir le risque de perdre des affiliés.

D'autre part, la clientèle de la Caisse auxiliaire se compose en majeure partie de personnes étrangères au mouvement syndical et qui ne peuvent s'adresser ailleurs. Il s'agit donc d'une clientèle permanente.

Le personnel même de la Caisse auxiliaire jouit d'ailleurs de la stabilité d'emploi, les traitements étant payés par l'Etat.

Le délégué du Ministre fait observer que l'existence de la Caisse auxiliaire est un fait acquis et qu'il convient de trouver une solution à la situation actuelle, qui ne peut se prolonger. Il est cependant inexact d'affirmer que cette Caisse auxiliaire dispose d'un cadre de personnel permanent. Le personnel est temporaire et ses effectifs varient selon les nécessités du moment.

Un commissaire estime, comme de nombreux orateurs précédents, que l'accélération des paiements de la Caisse auxiliaire, notamment grâce à l'accroissement des effectifs du personnel, aboutirait inévitablement à l'affaiblissement des organismes d'assurance et à la création d'un Office national de paiement des allocations de chômage.

Il y est hostile et il souligne en outre que dans notre pays la sécurité sociale s'est toujours efforcée d'encourager les prévoyants.

Qui donc a donné la sécurité sociale aux travailleurs, demande l'orateur ? Les syndiqués, qui ont consenti un sacrifice en payant leur cotisation; le personnel des syndicats, qui se sacrifie également afin de rendre un service social aux travailleurs.

Les organismes d'assurance rendent en outre des services à la communauté; leurs prestations ne sont que partiellement rétribuées et ils cèdent leurs locaux à des conditions raisonnables.

Il convient de se montrer prudent avant de s'aventurer dans la voie tracée par le projet: les organismes d'assurance pourraient demander des indemnités plus élevées, et ce système pourrait faire tache d'huile notamment dans le domaine de l'assurance maladie.

Enfin, la réglementation préconisée est inéquitable pour les syndiqués, qui avec raison peuvent réclamer certains avantages en compensation du paiement de leur cotisation.

L'orateur suivant estime également qu'il convient de mettre fin à la situation existant à la Caisse auxiliaire en ce qui concerne les retards dans les paiements. Les services de la Caisse auxiliaire en général fonctionnent fort mal, de sorte que, dans de nombreux cas, les intéressés, après de longs mois d'attente, doivent s'adresser quand même aux syndicats.

De redenen daarvan zijn volgens hem :

1° de onvoldoende scholing van het personeel terwijl de Vakverenigingen wel over geschoold personeel beschikken;

2° de heel wat grotere verantwoordelijkheidszin van de Vakverenigingen die met betalende leden te doen hebben tegenover wie ze morele, sociale en geldelijke verplichtingen hebben;

3° de financiële verantwoordelijkheid van de Vakverenigingen, waarvan het personeel ertoe genoodzaakt is zijn werk zo goed mogelijk te doen, omdat elke ten onrechte uitgevoerde betaling ofwel van de belanghebbende moet teruggevorderd worden, ofwel door de plaatselijke kas moet gedragen worden.

Eventuele vergissingen kunnen dan ook het verlies van aangesloten leden en het ontslag van het betrokken personeelslid met zich brengen.

In de Hulpkas daarentegen hebben de personeelsleden niet dezelfde verantwoordelijkheid, daar de Staat de ten onrechte gedane betalingen ten laste neemt.

Er dient, volgens spreker, een streng onderzoek en een regelmatige controle ingesteld om het aantal en het bedrag van die terugbetalingen na te gaan en te zien in hoeverre het personeel van de Hulpkas op de hoogte is van zijn taak.

Een andere commissaris is, van zijn kant, van oordeel dat de hele kwestie verband houdt met het statuut van het personeel van de Hulpkas, dat bij een vermindering van de werkloosheid of van het volume van het werk met afdanking bedreigd is.

Het is, volgens hem, daarom niet absoluut noodzakelijk het personeel in vast verband te benoemen, maar het wel de waarborg te geven dat het desvoorkomend zal overgeschakeld worden naar een of andere dienst of departement waar het, bij toeneming van de werkgelegenheid, drukker is.

Aan de herziening van het statuut van het personeel dient de kwestie van de terugbetalingen gekoppeld. Er dient een zekere verantwoordelijkheid gelegd op degenen die de niet-verschuldigde betaling verricht hebben.

Men dient te komen tot een zeker evenwicht, zodat degenen die zich voor de uitkering van hun werkloosheidsvergoeding tot de Hulpkas wenden, niet bevoordeeld worden ten overstaan van de aangeslotenen van de Vakverenigingen.

Het is een feit dat het personeel zo van de Vakverenigingen als van de Hulpkas er belang bij heeft dat er werklozen zijn, om zelf aan het werk te kunnen blijven. Het personeel van de Hulpkas beschikt evenwel over andere middelen om de werklozen te behouden dan de andere uitbetalende organismen.

Door de hierboven geschetste oplossing : koppeling van het statuut van het personeel van de Hulpkas aan een verhoogde verantwoordelijkheid inzake de terugbetalingen te aanvaarden, zal men er wellicht in slagen de toestand te saneren in het belang van iedereen.

Het lid, dat eerst de iedre voerde, verklaart verwonderd te zijn over de reacties die zijn tussenkomst heeft verwekt.

Hij is het met de vorige sprekers eens dat de betalingsorganismen van de Vakverenigingen niet mogen achteruit gesteld worden t.o.v. de Hulpkas.

Maar, nu de Hulpkas bestaat, moet ze normaal kunnen werken. Welnu ze werkt beslist zeer abnormaal. Zij moet gereorganiseerd worden om de ellende uit te schakelen, waartoe de huidige toestand, vooral onder de vreemde arbeiders, aanleiding geeft.

Les motifs en sont d'après l'orateur :

1° la formation insuffisante du personnel, alors que les syndicats disposent d'un personnel qualifié;

2° un plus grand sentiment de la responsabilité des syndicats, se trouvant devant des membres payants, à l'égard desquels ils ont des obligations morales, sociales et pécuniaires;

3° la responsabilité financière des syndicats, dont le personnel est obligé d'effectuer son travail aussi bien que possible, tout paiement indu devant être, soit réclamé à l'intéressé, soit être supporté par la caisse locale.

D'éventuelles erreurs peuvent dès lors entraîner la perte de membres affiliés et le licenciement du membre du personnel en question.

A la Caisse auxiliaire, en revanche, les membres du personnel n'assument pas les mêmes responsabilités, l'Etat prenant à sa charge les paiements indûment effectués.

Il convient, selon l'orateur, d'instaurer une enquête sévère ainsi qu'un contrôle régulier en vue de vérifier le nombre ainsi que le montant de ces remboursements, et de voir dans quelle mesure le personnel de la Caisse auxiliaire est à la hauteur de sa tâche.

Un autre commissaire, de son côté, est d'avis que toute la question est intimement liée au statut du personnel de la Caisse auxiliaire lequel, en cas de régression du chômage ou du volume du travail, est menacé de licenciement.

A son avis, il n'est pas absolument indispensable, à cet effet, de nommer le personnel à titre définitif, mais bien de lui donner la garantie qu'éventuellement il sera transféré à l'un ou l'autre service du département où le travail s'accroît en cas de reprise de l'emploi.

Il convient de lier à la revision du statut du personnel la question des remboursements. Une certaine responsabilité doit être assumée par ceux qui ont effectué des paiements indus.

Il convient d'en arriver à un certain équilibre, de manière que ceux qui s'adressent à la Caisse auxiliaire pour obtenir la liquidation de leurs allocations de chômage ne soient pas favorisés comparativement aux membres des syndicats.

C'est un fait que le personnel des organisations syndicales aussi bien que celui de la Caisse auxiliaire a intérêt à ce qu'il y ait des chômeurs, afin de pouvoir rester lui-même au travail. Le personnel de la Caisse auxiliaire dispose toutefois d'autres moyens que les autres organismes payeurs pour garder les chômeurs.

En acceptant la solution exposée ci-dessus : rattacher le statut du personnel de la Caisse auxiliaire à un accroissement de la responsabilité quant aux remboursements, on réussira sans doute ainsi à assainir la situation dans l'intérêt de tous.

Le premier orateur se déclare étonné des réactions que son intervention a eues.

Il est d'accord avec les orateurs précédents que les organismes payeurs des syndicats ne peuvent être mis en état d'infériorité vis-à-vis de la Caisse auxiliaire.

Mais, puisque la Caisse auxiliaire existe, elle doit pouvoir travailler normalement. Or, tel n'est pas le cas. Il importe de la réorganiser afin de mettre fin à la situation désastreuse, surtout pour les travailleurs étrangers.

Voorts spreekt hij er zijn verwondering over uit dat het pluralisme inzake maatschappelijke zekerheid, thans zulke vurige verdedigers gevonden heeft bij de linkerzijde.

Een ander lid breekt nogmaals een lans voor het vrije syndicalisme. Volgens hem dient men het personeel van de Hulpkas te zenden daar waar men dit het dringendst nodig heeft.

Nog een andere commissaris vraagt dat men verhoudingsgewijs de kosten zou aangeven die de uitbetaling van de werkloosheidsvergoedingen voor de Staat met zich brengt per werkloze, respectievelijk door de Hulpkas én door de uitbetalingsorganismen van de Vakverenigingen.

Aldus zal men, volgens spreker, aan de publieke opinie het bewijs leveren dat de vakbonden het de Staat mogelijk maken besparingen te doen.

Op deze vraag kunnen, ingevolge de vastgestelde reglementaire termijnen inzake verantwoording van de betaalde werkloosheidsuitkeringen, voor het jaar 1958 nog geen cijfers medegedeeld worden betreffende de vergoedingen die door de Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid aan de betalingsorganismen verleend werden om hun administratiekosten te helpen dekken.

Hierna volgt een omstandige opgave van de tijdens het dienstjaar 1957 ten behoeve van de werkloosheid verleende toelagen:

Administratiekosten van de betaalorganismen.

*Omstandige opgave
van de tijdens het dienstjaar-werkloosheid 1957
verleende toelagen.*

Il s'étonne ensuite que le pluralisme en matière de sécurité sociale trouve actuellement d'aussi ardents défenseurs du côté de la gauche.

Un autre membre a rompu, une fois de plus, une lance en faveur du syndicalisme libre. D'après lui, il conviendrait d'envoyer le personnel de la Caisse auxiliaire là où on en a le plus besoin.

Un autre commissaire demande un aperçu proportionnel des frais auquel donne lieu, par chômeur, le paiement des allocations de chômage pour le compte de l'Etat, respectivement à l'intervention de la Caisse auxiliaire ainsi qu'à l'intervention des organismes payeurs des syndicats.

Ainsi, déclare l'orateur, l'opinion publique aura la preuve que les syndicats permettent à l'Etat de réaliser des économies.

En réponse à cette question, il n'est pas possible, en raison des délais réglementaires prévus en matière de justification des liquidations d'allocations de chômage, de communiquer, pour l'année 1958, les chiffres relatifs aux indemnités que l'Office national du Placement et du Chômage a octroyées aux organismes payeurs en vue de contribuer à leurs frais d'administration.

Voici un aperçu détaillé des allocations octroyées pour le chômage au cours de l'exercice 1957:

Frais d'administration des organismes payeurs.

*Aperçu détaillé
des allocations octroyées
au cours de l'année de chômage 1957.*

Betaalorganisme	Aantal vergoede gevallen van werkloosheid — Nombre de cas de chômage ayant fait l'objet d'une allocation	Hoofdtoelagen — Allocation principale	Aanvullende toelagen — Allocations complémentaires		Globale toelagen — Subventions globales	Organisme payeur
			Revalorisatie — Révalorisation			
			a) in functie van de werkloosheid — a) en fonction du chômage	b) in functie van het gemiddeld indexcijfer der prijzen — b) en fonction de l'indice normal des prix		
A. C. V.	1.001.373	39.954.782,70	5.519.726,10	2.728.470,50	48.202.979,30	C. S. C.
A. B. V. V.	971.280	38.754.072,00	4.177.330,50	2.575.884,15	45.507.286,65	F. C. T. B.
Liberaal Vakbonden	153.310	6.117.069,00	779.047,50	413.767,00	7.309.883,50	Syndicats Libéraux.
Hulpkas voor werkloosheidsuitkeringen	542.727	21.654.807,30	3.428.806,50	1.505.016,80	26.588.630,60 (1)	Caisse auxiliaire de paiement des allocations de chômage.
Totalen	2.668.690	106.480.731,00	13.904.910,60	7.223.138,45	127.608.780,05	Totaux.

(1) De vergoedingen, toegekend aan de Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen waren ontoereikend om de behoeften der administratiekosten te dekken.

Om die reden heeft de Rijksdienst voor Arbeidsbemiddeling en Werkloosheid nog een uitzonderlijk voorschot voor 1957 toegekend ten belope van 4.600.000 frank.

(1) Les indemnités, allouées à la Caisse auxiliaire pour le paiement des allocations de chômage se sont révélées insuffisantes pour couvrir les frais d'administration.

Pour ces motifs, l'Office national du placement et du chômage a octroyé en outre une avance exceptionnelle pour 1957, d'un montant de 4.600.000 francs.

Op dit ogenblik beschikt de Hulpkas tot dekking van de administratiekosten voor de uitbetaling der werkloosheidsuitkeringen over dezelfde inkomsten als de organismen opgericht door de werknemersorganisaties.

Welnu, door het verlenen van een eigen budget aan de Hulpkas, zou de mogelijkheid in het leven worden geroepen een einde te stellen aan de bestaande gelijkheid.

Bovendien is het mogelijk het personeel van de Hulpkas op te nemen in de effectieven van de R. V. A. W., hetgeen zou toelaten aan dat personeel een grotere stabiliteit van betrekking te verzekeren en tevens naargelang van de behoeften het nodige personeel ter beschikking van de betalingsbureau's te stellen.

Weliswaar zou kunnen opgeworpen worden, dat de tewerkstelling bij de R. V. A. W., van personeelsleden die betalingen hebben verricht voor de Hulpkas, aanleiding zou kunnen geven tot een zekere onverenigbaarheid, namelijk in die zin dat die personeelsleden achteraf de controle zouden doen van betalingen waarvoor zij aansprakelijk zijn.

Die opwerping is niet ongegrond. Er dient evenwel opgemerkt dat het mogelijk is de betrokken personeelsleden, zonder enig bezwaar, aan te duiden voor de uitvoering van andere opdrachten bij de R. V. A. W. dan de controle van de betalingen die zij verrichtten bij de Hulpkas.

* * *

Tijdens een van de vergaderingen, waarop dit ontwerp in uw Commissie ter sprake kwam, gaf de Minister van Arbeid, op zeker ogenblik, de wens te kennen dat de discussie zou verdaagd worden, daar hij meende dat er geen redenen toe bestaan een nieuw parastataal organisme in het leven te roepen. Hij was van oordeel dat deze kwestie in beraad diende gehouden om hem toe te laten daaromtrent een ernstig onderzoek in te stellen, temeer daar de Regering de uitgaven wil inkrimpen.

De Minister achtte het niet alleen begrijpelijk, maar tevens ook wenselijk dat het personeel van de Hulpkas zijn betrekking wenst te bestendigen, maar er moet ook rekening gehouden worden met de evolutie van de werkloosheid, die hoogten en laagten kent.

Indien men de Hulpkas met een statuut begiftigt, zal het personeelskader moeten berekend worden op het hoogste werkloosheidscijfer, wat voor gevolg zal hebben dat in perioden van volledige tewerkstelling een groot deel van het personeel niets te doen zal hebben.

De Commissie ging dan ook in op de wens van de Minister en stelde eenparig de verdere behandeling van het ontwerp uit.

* * *

Op een volgende vergadering verklaarde de Minister over het doel van het ontwerp rijpelijk nagedacht te hebben en tot de overtuiging te zijn gekomen dat het niet noodzakelijk is ten behoeve van de niet-gesyndiceerden een nieuw parastataal organisme in het leven te roepen, met eigen statuut, kader, enz.

Een lid, sprekend namens de socialistische groep, was het hiermede eens. Dit wil evenwel niet zeggen dat geen wijziging dient gebracht in de huidige toestand.

Het is inderdaad zo dat ook in de huidige situatie de Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen een bevoorrechte positie inneemt ten opzichte van de andere syndikale kassen, vooral omdat zij geen eigen aansprakelijkheid heeft, wat betreft de wanbetalingen waartoe haar personeel als gevolg van administratieve vergissingen, overgaat. Het is ook niet uitgesloten dat het orgaan koninklijk besluit

Pour couvrir les frais d'administration en vue du paiement des allocations de chômage, la Caisse auxiliaire dispose en ce moment des mêmes revenus que les organismes créés par les organisations de travailleurs.

Or, par l'octroi d'un budget propre à la Caisse auxiliaire, il pourrait être mis fin à l'égalité existante.

Il est en outre possible de transférer le personnel de la Caisse auxiliaire à l'Office national du placement et du chômage, ce qui permettrait d'assurer au personnel une stabilité plus grande et de pourvoir les bureaux de paiement, selon les besoins, du personnel nécessaire.

Sans doute peut-il être objeté que le transfert à l'Office national du placement et du chômage de membres du personnel ayant effectué des paiements pour la Caisse auxiliaire pourrait entraîner une certaine incompatibilité, en ce sens notamment que ces agents effectueraient après coup le contrôle des paiements dont ils sont responsables.

Cette objection n'est pas sans fondement. Il convient de faire observer toutefois que l'on pourrait, sans aucun inconvénient, désigner les membres du personnel intéressés pour accomplir à l'Office de placement et du chômage d'autres tâches que le contrôle des paiements qu'ils ont effectués à la Caisse auxiliaire.

* * *

Au cours d'une des réunions de la Commission où le projet de loi fut discuté, le Ministre du Travail a exprimé le vœu que la discussion soit ajournée, estimant qu'il n'y a pas de raisons de créer un nouvel organisme parastatal. A son avis, la question devrait être réservée pour lui permettre de l'examiner sérieusement, d'autant plus que le Gouvernement entend réduire les dépenses.

Le Ministre trouve qu'il est non seulement compréhensible mais également souhaitable que le personnel de la Caisse auxiliaire désire stabiliser son emploi, mais il convient de tenir compte également de l'évolution du chômage, qui connaît des hauts et des bas.

Si la Caisse auxiliaire est dotée d'un statut, le cadre du personnel devra être calculé sur le chiffre de chômage le plus élevé, ce qui aura pour conséquence qu'en période de plein emploi une grande partie du personnel se croquera les bras.

Aussi, déférant au vœu du Ministre, la Commission décida à l'unanimité d'ajourner l'examen du projet.

* * *

A une réunion suivante le Ministre déclare qu'après mûre réflexion, il est persuadé qu'il n'est pas nécessaire de créer en faveur des non-syndiqués un nouvel organisme parastatal avec statut propre, cadre propre, etc.

Au nom du groupe socialiste, un membre marque son accord. Cela ne signifie pas toutefois qu'il n'y a pas lieu d'apporter des modifications à la situation actuelle.

Il se présente, en effet, que, dans la situation présente, la Caisse auxiliaire de paiement des allocations de chômage occupe, à l'égard des autres caisses syndicales, une position privilégiée du fait qu'elle n'assume pas de responsabilité propre quant aux paiements indus effectués par son personnel par suite d'erreurs administratives. Il n'est donc pas exclu que l'arrêté royal organique relatif à l'Office du

betreffende de Dienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid zal dienen herzien te worden om het probleem van de financiële aansprakelijkheid te regelen.

Een ander lid verdedigde nogmaals de oplossing, die hij tijdens een vorige vergadering naar voren had gebracht, namelijk dat aan het personeel van de Hulpkas zekere waarborgen omtrent de toekomst van zijn loopbaan zouden gegeven worden.

* * *

Vervolgens is het ontwerp met eenparigheid van stemmen verworpen.

Het verslag is met eenparigheid van stemmen aangenomen.

De Verslaggever,

L. D'HAESELEER.

De Voorzitter,

J. MARTEL.

placement et du chômage doit être revu afin de régler le problème de la responsabilité financière.

Un autre membre défend, une fois de plus, la solution qu'il avait préconisée au cours d'une réunion précédente, c'est-à-dire que des garanties soient données au personnel de la Caisse auxiliaire au sujet de sa carrière future.

* * *

Le présent projet est ensuite repoussé à l'unanimité des voix.

Le présent rapport a été adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur,

L. D'HAESELEER.

Le Président,

J. MARTEL.